

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Mirjane Čačić, predsjednice vijeća, Ane Berlengi Fellner i Arme Vagner Popović, članica vijeća, te sudske savjetnice Maje Novosel, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Grad G. P., G. P., zastupan po gradonačelniku Z. M., protiv tuženika Povjerenika za informiranje, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe H. Š., Z., kojeg zastupa opunomoćenica S. D., odvjetnica u Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 3. prosinca 2020.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništenje rješenja tuženika, klasa: UP/II-008-07/20-01/875, urbroj: 401-01/06-20-1 od 21. srpnja 2020.

II. Nalaže se tužitelju naknaditi zainteresiranoj osobi – H. Š. trošak odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženika, pod točkom 1. izreke, poništeno je, povodom žalbe zainteresirane osobe, rješenje Grada G. P., klasa: UP/I-008-01/20-01/1, urbroj: 2127/01-01/01-20-2 od 19. lipnja 2020., kojim je odbijen zahtjev zainteresirane osobe za dopunu ili ispravak informacije od 4. lipnja 2020., kojim je tražio dodatne informacije vezano za već ranije postavljen zahtjev tužitelju od 17. svibnja 2020. Pod točkom 2. izreke osporenog rješenja predmet je dostavljen prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak.

Tužitelj u tužbi protiv osporenog rješenja u bitnom navodi da je zainteresirana osoba prvi zahtjev za pravo na pristup informacijama podnio dana 17. svibnja 2020., kojim zahtjevom je tražio podatke o bruto plaćama/naknadama gradonačelnika, zamjenika gradonačelnika i pročelnika za mjesec prosinac 2019., te da je zainteresiranoj osobi dana 20. svibnja 2020. dostavljen odgovor sa zatraženim podacima. Međutim, zainteresirana osoba da je 4. lipnja 2020. podnio zahtjev za dopunu informacije koja mu je data. Tužitelj smatra da je odgovorom od 20. svibnja 2020. u cijelosti udovoljio zahtjevu podnositelja, pa da ne postoji osnova za dopunu informacije, pozivajući se pritom na odredbu članka 23. stavak 5. podstavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, odnosno da zainteresirana osoba očito zloupotrebljava institut prava na pristup informacijama, osobito kada zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži velik broj informacija dolazi do opterećenosti rada i funkcioniranja tijela javne vlasti, kako je to i navedeno u odredbi članka 23. stavak 5. podstavak 5. navedenog Zakona. Ističe da je u nekoliko mjeseci 2020. godine, počev od 17. travnja 2020. do 4. lipnja iste godine tužitelj zaprimio tri zahtjeva

zainteresirane osobe za pravo na pristup informacijama, na koje je dao odgovor, odnosno da je istome pružena zatražena informacija, detaljno navodeći sve zahtjeve. Smatra da je kao prvostupanjsko upravno tijelo ispravno postupio, da u konkretnom slučaju treba imati u vidu da je podnositelj zahtjeva u nekoliko mjeseci izvršio velik pritisak i opterećenje na rad prvostupanjskog tijela i njegovo redovno funkcioniranje, da je Grad G. P. manja jedinica lokalne samouprave i da ima svega 15 zaposlenika, te da je tuženik u upravnom postupku nepravilno izveo zaključak iz utvrđenog činjeničnog stanja pa je žalbu po mišljenju tužitelja trebalo odbiti u cijelosti jer je podnositelju zahtjeva, zainteresiranoj osobi, udovoljeno pa ne postoji osnova za dopunu informacije. Predlaže uvažiti tužbeni zahtjev i poništiti osporeno rješenje Povjerenika-tuženika od 21. srpnja 2020. godine i predmet dostaviti istom tijelu na ponovni postupak.

Tuženik se očitovao o tužbi tužitelja ostajući pri navodima iz obrazloženja osporenog rješenja, dodajući da u konkretnom slučaju nema relevantnih dokaza za zaključak prvostupanjskog tijela da se radi o zlouporabi prava na pristup informacijama, obzirom da se u konkretnom slučaju ne radi o obimnom zahtjevu, već je korisnik po prethodno zaprimljenim informacijama zatražio nadopunu na način da je precizirao koju informaciju traži, osobito uzimajući u obzir da se radi o traženju bruto iznosa manjeg broja osoba i to za jedan mjesec-prosinac 2019. godine. Tuženik ističe da se tražene informacije u konkretnom slučaju direktno odnose na raspolaganje javnim sredstvima od strane tijela javne vlasti u skladu s odredbom članka 16. stavak 3. Zakona pa ovdje nema mjesta primjeni odredbe članka 23. stavak 5. točka 5. istog Zakona, o čemu je u obrazloženju osporenog rješenja dao detaljno obrazloženje, osobito uzimajući u obzir činjenicu da je podnositelj podnio manji broj zahtjeva za pristup informacijama. Prihvaća da je u žalbenom postupku bilo određenih nedostataka vezano za dostavu spisa predmeta od strane tužitelja, koji su izazvani radom tuženika na više adresa i određenih problema sa zaprimanjem pošte, a do čega je došlo zbog potresa koji se dogodio u gradu Z. i oštećenja poslovnog prostora koji je ranije koristio tuženik. Međutim, navedeni nedostatak ne utječe na činjenicu kako je tuženik točno utvrdio činjenice o brojnosti zahtjeva koji su zaprimljeni u prvostupanjskom tijelu koristeći podatke koje je tužitelj u godišnjem izvješću o provedbi Zakona o pravu na pristup informacijama za 2018. (sedam zahtjeva) i 2019. (pet zahtjeva) dostavljao tuženiku, a iz prvostupanjskog rješenja je bilo vidljivo da je tužitelj zaprimio četiri zahtjeva H. Š. u 2020. godini. Osporenim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja, obzirom da je istom naloženo da u ponovnom postupku riješi predmetni zahtjev za dopunu informacije u skladu sa zakonskim odredbama, osobito uzimajući u obzir da je notorna činjenica kako tužitelj kao jedinica lokalne samouprave i proračunski korisnik u svom posjedu mora imati izrađenu informaciju o brojevanom bruto iznosu plaće svojih službenika i dužnosnika. U kontekstu zlouporabe prava na pristup informacijama je osobito potrebno istaknuti i ustavno načelo razmjernosti, koje članak 16. Ustava Republike Hrvatske određuje kako se slobode i prava mogu ograničiti samo zakonom da bi se zaštitila sloboda i prava drugih ljudi te pravni poredak, javni moral i zdravlje te da svako ograničenje slobode i prava mora biti razmjerno naravi potrebe za ograničavanjem u svakom pojedinom slučaju. Smatra potrebnim istaknuti i odredbu članka 14. stavak 2. Ustava Republike Hrvatske, koji citira. Predlaže odbiti tužbu.

Zainteresirana osoba se u odgovoru na tužbu poziva na pravno shvaćanje izneseno u presudi Visokog upravnog suda RH, poslovni broj: UsII-188/18 od 18. srpnja 2018., citirajući dio obrazloženja navedene presude. Poziva se na odredbu članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama, kao i odredbu članka 23. stavak 5. točka 5. istog Zakona, napominjući da iz sadržaja zahtjeva za pristup informacijama kojim je tražena dopuna informacije o stvarnim iznosima plaća gradonačelnika, zamjenika gradonačelnika, nesporno

proizlazi da su obuhvaćene informacije koje se tiču raspolaganja javnim sredstvima u smislu članka 16. stavak 3. Zakona pa je nejasno kako bi postupanje po zahtjevu zainteresirane osobe ugrozilo redovito obavljanje djelatnosti tužitelja. Predlaže tužbu odbiti, uz priznavanje troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 2.500,00 kn.

Tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

Prema stanju spisa predmeta proizlazi da je u konkretnom slučaju zainteresirana osoba (H. Š.) od tužitelja zatražio dopunu informacije u vezi zahtjeva od 17. svibnja 2020., kojim je zatražio informaciju o iznosu bruto plaće/naknadi gradonačelnika, zamjenika gradonačelnika i pročelnika Grada G. P. i to konkretno za mjesec prosinac 2019. godine. Kako je zainteresiranoj osobi od strane tužitelja dostavljen za gradonačelnika, zamjenika gradonačelnika i pročelnika Grada G. P. način obračuna bruto plaće/naknade gradonačelnika, zamjenika gradonačelnika i pročelnika za prosinca 2019. godine (npr. plaća gradonačelnika grada G. P. u bruto iznosu predstavlja umnožak koeficijenta 6 i osnovice za izračun plaća koja iznosi 2.855,25 kn, uz uvećanje od 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža; plaća zamjenika gradonačelnika grada G. P. u bruto iznosu predstavlja umnožak koeficijenta 5 i osnovice za izračun plaća koja iznosi 2.855,25 kn uz uvećanje od 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža; plaća pročelnika grada G. P. u bruto iznosu predstavlja umnožak koeficijenta 3,67 i osnovice za izračun plaća koja iznosi 3.280,03 kn, uz uvećanje od 0,5% za svaku navršenu godinu radnog staža i mjesečna naknada za zamjenika gradonačelnika u bruto iznosu 2.673,81 kn) to je zainteresirana osoba zahtjevom od 4. lipnja 2020., zatražio nadopunu informacije na način kako je i zatražena zahtjevom od 17. svibnja 2020. odnosno brojčani iznos bruto plaće za navedene osobe, koji zahtjev je tužitelj odbio svojim rješenjem od 19. lipnja 2020. pozivom na odredbu članka 23. stavka 5. točke 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 80/15., dalje: ZPPI).

Dakle, proizlazi da je zahtjev zainteresirane osobe za dopunu/ispravak informacije odbijen uz obrazloženje da korisnik prava na pristup informacijama zloupotrebljava pravo na pristup te da na taj način opterećuje rad funkcioniranje tijela javne vlasti, ovdje tužitelja.

Međutim, Sud se ne može složiti s navedenim obrazloženjem tužitelja budući da se zahtjevom za dopunu/ispravak prava na pristup informacijama od strane zainteresirane osobe traže informacije o raspolaganju javnim sredstvima koje, sukladno odredbi članka 16. stavak 3. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj 25/13. i 85/15., dalje: ZPPI-a), moraju javnosti biti beziznimno dostupne, osim ako predstavljaju klasificirani podatak. Osnovano je tuženik poništio rješenje tužitelja koji je zahtjev odbio uz obrazloženje da podnositelj zahtjeva zloupotrebljava pravo na pristup informacijama (članak 23. stavak 5. točka 5. ZPPI-a).

Naime, u dosljednoj upravno sudskoj praksi zauzeto je stajalište da se u slučaju raspolaganja javnim sredstvima, kao što je ovdje slučaj, ne može razmatrati pitanje zlouporabe prava na pristup informacijama. To stoga što je odredbom članka 16. stavak 3. citiranog Zakona jasno propisano da su informacije o raspolaganju javnim sredstvima dostupne javnosti i bez provođenja testa razmjernosti javnog interesa, osim ako informacija predstavlja klasificirani podatak, o čemu se u konkretnom slučaju ne radi.

Slijedom svega izloženog, na temelju odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, Sud je tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan odbio.

Zainteresiranoj osobi priznat je trošak sastava odgovora na tužbu od 2.500,00 kn, utemeljeno na odredbi članka 79. stavak 4. ZUS-a i Tbr. 23. točka 1. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj 142/12., 1034/14., 118/14., 207/15.).

U Zagrebu, 3. prosinca 2020.

Predsjednica vijeća
Mirjana Čačić, v.r.